

ZIAR SĂPTĂMÂNAL — CULTURAL ȘI INFORMATIV.

Către Abonații
„Avântului”

La reparația acestui ziar, spuneam că am fost îndemnați de un mare număr de cititori, vechi prieteni, care simțeau nevoia unei gazete locale ca „Avântul”. Deci mai mult din îndemnul altora ne-am înhamat la treabă, luându-ne pe umeri povara muncii și a răspunderii. Au trecut aproape 4 luni de când gazeta a văzut din nou lumina tiparului. Patru luni care pentru noi au fost roboteală zi de zi, cu adunarea materialului, cu corectură, cu expediție, cu grijă de cheltuielă pe care o cerea asemenea apariție. Ținem, din capul locului, să arătăm tuturor, din nou, că prin tipărirea „Avântului” n'am urmărit pentru noi niciun fel de câștig; ba mai mult, am riscat uneori să scriem lucruri care pe unii poate i-au supărat și ni i-am făcut, dacă nu dușmani, dar, oricum, să ne privească altfel decât poate ne-ar fi privit înainte. Și dacă n'am urmărit decât să ne punem în slujba celor care doreau o gazetă, — fără a nădăjdi la foloase morale, apoi cu atât mai mult nu ne-am gândit, nicio clipă, că vom avea vreun folos material! Feresc Dumnezeu! Am dorit doar ca, trimițând gazeta abonaților noștri, să putem acoperi cheltuielile de apariție. Tot ce-ar fi venit în plus, am fi folosit pentru mărirea și îmbunătățirea ziarului.

Gândurile noastre au dat greș în oarecare măsură, din acest punct de vedere. Din 800 de abonați, ne-au achitat abonamentul numai vreo sută. Alții au primit gazeta regulat iar după zece numere, când i-am rugat să ne dea suta de lei pentru un an, ne-au restituit gazeta, fără a socoti că și acele zece numere primite costau parale și muncă grea. Iar alții continuă a primi și acum ziarul, dar încă pregetă a ne trimite abonamentul.

De aceea, iată în scurt cam care este situația financiară a Avântului, pe 12 numere apărute: Incasări dela cei 100 abonați, din vânzare, donații și din publicații, 28.000 lei. Plăți pentru tipărit și expediție 32.000 lei. De unde iese un deficit de 4.000 lei, pe care l-am pus din buzunarul nostru. De aceea facem și noi, vorba cronicarului, „certare și învățătură” și întrebăm, zicând: drept este să se petreacă lucrurile așa? Aceasta să ne fie mulțumirea că muncim din zi în noapte? Drept este să nu fim susținuți în munca noastră pusă în slujba celor ce ne citesc?

De aceea rugăm să ne trimiteți, nu dreptul muncii noastre, pe care n'o preocupăm, ci dreptul la viață a Avântului. Și acest drept sunt banii de abonament.

A. A. Rotundu și C. Turcu

Prenumeratii pietreni din 1853 sau iubitorii de literatură

de Constantin Zureu

Întâmplarea — care dă la iveală, de multeori, atâtea lucruri interesante și necunoscute — mi-a scos dinainte o carte: *Familia africană sau Selava întoarsă la credință*, tradusă și tipărită de N. Voinov, în tipografia româno-franceză din Iași, la 1853, numărând 110+8 pagini în 16°.

E o cărțuie de formatul celor din „Biblioteca pentru toți” și pare a fi tipărită de un intelectual pietrean, dacă ar fi să socotim după marele număr de „prenumerati”, de abonați localnici: 43 din Piatra-Neamț, 5 din Galați, 2 din Tecuci, 4 din Huși, 6 din Focșani, 3 din Vaslui, 4 din Botoșani, 3 din Tg. Ocna, 3 din Roman, 15 din Falticeni, 5 din Bacău, 6 din Bârlad. În afara de aceștia mai sunt vreo 300 de „prenumerati”, rânduiți pe boerii și un număr de militari — cea mai mare parte, și din unii și din alții, probabil din Iași.

Faptul că între cei 43 „prenumerati” din Piatra se afla și căminarul T. Voinov, înscris cu cel mai mare număr de exemplare — cinci, ne îndeamnă și mai mult să credem că N. Voinov va fi fost pietrean — poate ru-

dă apropiată cu „prenumeratul”.

Traducătorul și editorul cărții a fost mulțumit de rezultatul înscrierii abonaților, care au plătit dinainte unul sau mai multe exemplare, cu care bând a putut vedea lumina tiparului cartea de mai sus. El le adresează un scurt cuvânt de mulțumire, pe care-l redăm întocmai:

Domnilor prenumerați,

Amicala voastră îmbrățișare-mi inspiră plăcere de a continua practica în literatură. Dorește numai ca mica mea osteneală să vă aducă plăcere, și dacă veți găsi oarecare greșeli, rog să gândiți că sunt făcute de un începător, care pentru a-și putea urma scopul spre a ajunge odată plăcut lectorilor, n'are nevoie decât de încurajarea domnilor-voastre.

Iată, așa a progresat scrisul și literatura românească. Pentru atâtea și atâtea cărți — destul de puține față de literatura altor țări — s'au găsit întotdeauna un număr de „prenumerati” dornici de a citi o carte de literatură și conștiință ca înlesnesc, astfel, evoluția limbii și scrisului românesc.

Aproape ca nu există carte

veche românească de literatură, de istorie, știință și de cult religios, care să nu pomeniască în prefața, sau în nota finală, numele cutărui domn, mitropolit, episcop, boier sau tipograf, cu a cărui cheltuielă și osteneală s'a tipărit.

Bibliografiile pomenesc cu evlavie pe acești cititori de cărți, aiături de autorii lor. Se cuvine dar să pomenim și noi, cu toată cinstea, pe „prenumeratii” cărții de care ne-am ocupat. Iată-i:

D-na vorniceasă Profira Roset 1 exemplar, doamna Ana Balș 1 ex., domni boieri: vornic I. Darie—Darmanescu 4 ex., aga C. Ghica 2 exempl., aga M. Crupenschi 1 ex., spatar Carameli — doctor 2 ex., comis V. Zaharia 1 ex., căminar T. Voinov 5 ex., stolnic N. Dimitriu 1 ex., stolnic G. Calapod 1 ex., sluger G. Tistu 1 ex., sluger I. Albu 1 ex., sluger I. Dimitriu 1 ex., medelnicer D. Dimitriu 1 ex., medelnicer G. Zaharia 1 ex., clucer C. Rojinschi 1 ex., pitar C. Iliadi 1 ex., pitar H. Stavar 1 ex., pitar C. Panaitiu 3 ex., pitar G. Manoliu 3 ex., pitar C. Rojinschi 1 ex., pitar Sterea

(C continuare în pag. 2-a)

Spre Culmi

O tendință profund umană, te îndeamnă a te refugia spre înălțimi. Spre înălțimi — culmi de gândire ori culmi de munți.

Armonia naturii — dând naștere sentimentului sublimului — stimulează, scoate în evidență calitățile bune ale omului. De-am avea prilejul să fim mai des în mijlocul naturii, am fi, poate, mai sensibili frumuseții și adevărului decât suntem.

Spiritele exaltate caută cu sete, piscurile munților, înălțimi primejdioase de văzduh. De ce? Caută ele oare să smulgă taina creațiunii, apropiindu-se de ea? Poate!

Fapt este că noi oamenii căutăm cu sete, refugiu în natură. Și n'am putea să ne plângem de tocmai natura ne lipsește în jud. Neamț. O găsim pretutindeni: la

mănăstiri, spre Valea Tarcăului, spre Cheile Bicazului ori spre Ceahlău.

Noi, pietrenii, ne-am îndrăgostit de aceste locuri ale județului și ne mândrim pretutindeni eu ele. Ne constituie un patrimoniu scump. Când însă nu putem evada în județ, avem chiar aci locuri minunate: Peste Vale ori Parcul Cozla.

Parcul Cozla are și el o culme a lui — e rondul al doilea cu Pavilionul Cercului de Gospodine. La picioarele rondului se restogolesc, cât cuprinzi cu ochii, casele celei mai pitorești părți a orașului nostru și Bistrița în șerpuirea ei strălucitoare ca argintul.

Cercul de Gospodine, exploatarea pavilionului în regiune, se deschide la 1 Iunie, pentru sezonul de vară, până la 15 Sept. Se în-

cearcă o cât mai bună organizare, cu modestie și conștiinciozitate. Vor găsi vizitatorii orice fel de gusturi, posibilități de prânz și cină. Prețurile vor fi moderate. Personalul bine ales, va corespunde pretențiilor neexagerate, prin finută și curățenie.

Cățiva elevi de la liceul comercial și cu mine, vom fi gazdele tuturor prietenilor care ne vor vizita. Noi vom câștiga în experiență comercială, societatea își va împlini scopul de asistență socială mai bine, iar publicul va fi bine servit.

Când vreți să vă înălțați spre culmi, nu uitați că prietenii vă așteaptă, în splendoarea culmilor de brazi, la Pavilionul „Cercului de Gospodine”.

Mircea Mrejeriu.

O tristă
comemorare

de GR. VLAD-Institutor

La 2 Iunie a. c. se împlineste un an de când moartea năpraznică a rapit din mijlocul scumpei familii, pe marele proprietar din județul nostru, Dimitrie M. D. Sturza, descendent din familiile domnești Sturza și Mavrocordat.

Pe când era în viață, a jucat un rol important în conducerea treburilor obștești din județ. L-am cunoscut ca elev, apoi ca proprietar și om de acțiune, în mijlocul populației de pe Domeniul Hangu, și pot afirma, că prin cultura deosebită ce avea și nobletea caracterului — calitate moștenită dela înaintașii săi, era de un real folos locuitorilor și instituțiilor de pe Domeniul Hangu. A ajutat cu drag bisericile din satele de pe moșia sa, iar terminarea și înfrumusețarea marelui locaș din Răpaciuni, a fost prima sa preocupare, căci în calitate de președinte activ al comitetului bisericii, a supravegheat lucrările de sculptură și pictură, finanțându-le cu dragă inimă.

A dat întotdeauna atenție celor nevoiași, cercetându-le personal nevoile, chiar la casele lor, a botezat și a cununat fii de sateni.

A ajutat cantinele școlare, a daruit lemne pentru construcții de case și pentru foc locuitorilor săraci, apoi a avut dragoste sa cunoască amănunțit viața poporului, pentru a informa pe parinții săi și întreaga administrație, despre situația reală.

Era prima și fericita ocazie, când fiul marelui proprietar de aici locuia în mijlocul poporului, cu care avea adânci legături, din care poporul putea fi înălțat, căci înainte vreme, moșia a fost condusă mai mult de arendași străini. Dar fatalitatea l-a urmărit și fiul vieții a luat sfârșit în valurile spumoase ale Bistriței, în comuna Bicaz, în timpul călătoriei cu o barcă spre Piatra-N.

Ingrozitorul sbucium sufletec

(Continuarea în pag. 2-a)

Sărbătoarea Cărții

de Vasile Chirișescu

Inițiativei Regale, prin care se hărăzea o săptămână (mai apoi o lună) închinată cărții, i s'a răspuns cu toată dragostea și entuziasmul.

Doar era vorba de sărbătoarea celei care te învață fără să se încrunte, te delectează fără reproșuri, îți înalță sufletul și te mângâie în restriște, dăruindu-ți — bună și răbdătoare — tot ceea ce mintea omului a produs mai adânc și mai frumos.

De aceea, nimeni n'a lipsit dela datorie. Nici autorii „consacrați”, cu mașina și vie și nici poetul dela mansardă, poate fără cămașă, dar plin de visuri și cu strașnica poftă de măn-

care; marii editori, ca și modestul tipograf; buchinstul de pe cheiul gârlei, ca și pretentiosul librar din centru. Toți și toate și-au adus aminte ca prețuirea cărții e o datorie elementară a oricărui ins ce cunoaște alfabetul. Drept urmare, pretutindeni, u-mila cenușareasă de odinioară, te întâmpina, cochetă și îmbietoare.

Parasise pivnițele întunecoase, îngheșuiala între diferite articole de sport, culinare sau vestimentare și se bucura, — zâmbind tuturor, — în soarele bun al primăverii. Iar cine trecea, se oprea vrajii, își delecta privirea și apoi, — neputând rezista ispitei, — alegea înfrigurat, re-

gretând că punga modestă îl silește să renunțe la atâtea frumuseți, plăte și — repede ca un fur — își ducea comoara acasă.

Dar, din păcate și cu destulă melancolie, trebea să o spunem că acestea au fost odată. An de an entuziasmul a scăzut, (de-oarece, vorba lui Creangă: Românului îi e greu până se apucă, că de lasat se lasă foarte ușor), iar anul acesta nimic nu ne-a arătat că e o lună a cărții.

Cel puțin, în provincie. De ce? Se spune că la noi n'a existat o tradiție a lecturii, întrucât au lipsit împrejurările menite să favorizeze pasiunea pentru carte. Popor de țărani, cu o istorie atât de furtunoasă, n'am avut — veacuri de-a rândul — răgazul și tihna necesară ostenelei pe paginile cărților. Doar ici — colo, prin tainicile chili-

ale mănăstirilor, slova putea găsi vreun iscusit caligraf sau harnic cititor. Incolo, doar câte un boier și uneori chiar vreun domn (Petru Cercel, Despot Erachide, Nicolae Mavrocordat) ba — rara avis — și vreo jupâniță, de puteau zăbovi pe carte.

Însă, din fericire, vremurile pline de sbucium au trecut și, deci, nu mai putem aduce o asemenea scuza. Dealtminteri, am greși dacă am spune că nu se citește. Dinpotrivă. Poate chiar mai mult de cât s'ar crede. Așa că, regretabila nu-i raritatea cititorilor (sunt destui), ci a celor care au dragostea, cultul pentru carte.

Deoarece, cu rari excepții, cartea nu se cumpără, ci se împrumută. De sigur, în majori-

(Continuarea în pag. 2-a)

Prenumerarii pietreni din 1853 sau iubitorii de literatură

(Continuare din pag. 1-a)

Gheorghiu 1 ex., jignicer I. Dafinescu 1 ex., Ali Aa Checima Oul 1 ex., Hagi Petrovici 1 ex., domnii: V. Miclescu 2 ex., G. Darie-Miclescu 1 ex., N. Gridov 1 ex., E. Gheorghiu 1 ex., M. Filipovici 1 ex., A. Zgrof 1 ex., Gaspar Falmer 1 ex., D. Isăcescu 1 ex., I. Melinti 1 ex., D. Volcinschi 1 ex., I. Martino 1 ex., G. Gazeta 1 ex., I. Smolnisch 1 ex., M. Augustin 2 ex., D. Nicolau 2 ex., A. Caramfil 1 ex., I. Millord 1 ex., N. Șoimaru 2 exemplare.

Multe din aceste familii mai

există încă în orașul nostru. Urmașii de azi se pot mândri cu strămoșii lor, care au înțeles să sprijine mișcarea literară din țară.

Noi, care ne trudim să scriem o istorie a orașului și județului Neamț, am ruga pe toți acei care știu sau au date cu privire la aceste vechi familii boierești și altele din Piatra, să ni le comunice. Vor dovedi prin aceasta că prețuesc desgrăirea trecutului de sub valul uitării.

Constantin Turcu

Sărbătoarea Cărți

(Urmarea din pag. 1-a)

tate, dela prieteni, intrucât lipsesc bibliotecile publice.

Cum se întorc la posesor, dacă se mai întorc, nu interesează. Sau, de vrei cu tot dinadinsul s'o știți, v'o spun, dintr'o lungă și prea tristă experiență: într'o jalnică, stare încă nu-s bune decât să le arunci în foc.

Așa dar, hic jacet lepus: lipsa adevăratei prețuiri a unei cărți, a respectului pentru ea. De dragoste pentru dânsa, nici pomeneală. Fiindcă, e posibil să iubești cu adevărat, fără să fii în stare de nimic jertfa pentru ființa iubită? Atunci, cum poate avea cineva pasiunea cărții, atâtă vreme cât găsește bani pentru orice (inclusiv o partidă de poker), dar pentru carte nu? Cum? Ce să mai spunem, apoi,

de fapt că unele femei consideră cumpărarea unei cărți, drept un atentat la liniștea căminului?!

Neapărat, nu trebuie să cadem în pacatul parvenitilor, care posedă biblioteci impozante, dar cărțile rămân necitite, sau să facem ca acea beizadea dela sfârșitul domniei fanariote, ce-și crease o bibliotecă minunată, cu ajutorul unui pictor. Desigur că nu. Și nici măcar să nu sperăm că — încetul cu încetul — poate și la cei mai mulți dintre noi, cartea va fi tot atât de necesară, ca locuința, mâncarea, băutura sau „mirabile dictu“! chiar un poker. Atunci, nu ne îndoiim, luna cărții va fi un prilej de aleasă, curată și înaltă sărbătoare.

Înăugurarea școlii primare din satul Goșmani, comuna Români

Ridicarea Pavilionului Național

Duminică 21 Mai c., a avut loc cu deosebit fast înăugurarea școlii primare din Goșmani, precum și ridicarea Pavilionului Național.

Școala a fost începută în anul 1928 și a fost terminată datorită stăruinței eroice a d-lui director C. Țoc.

La sărbătoare au participat sătenii din satele megieșe precum și toate școlile primare din împrejurimi. La ora 10 au sosit invitații în frunte cu d-l comand. vl Legiunei, N. Făscu, și d-l Th. Ursu, delegatul Minist. Ed. N.

După sfințirea localului și a Pavilionului, a luat cuvântul d-l C. Țoc care arăta greutatea prin care a trecut până ce a durat construcția acestui local. De remarcat că d-sa a donat personal 50.000 lei pentru ridicarea acestui local de cultură.

Apoi ia cuvântul d-l T. Ursu, care subliniază idealismul d-lui Țoc, precum și meritele gospodărești ale d-nei Țoc, care și-a secondat tovarășul de viață în greaua luptă pe care a întreprins-o.

Preotul Paroh C. Vărtolaș precum și d-l inv. Donisă vorbesc în același sens.

La urma ia cuvântul d-l N. Pascu care subliniază armonia dintre sateni și d-l Țoc întru realizarea idealului, precum și meritele sale de comandant străjer.

Apoi au detilat școlile din Goșmani, Români, Siliștea și Dornești sub comanda respectivă a d-lor C. Țoc, C. Gherghel, Gh. Șerban și Grădinaru.

La banchetul camaraderesc, care a ilustrat calitățile ospitaliere și gospodărești ale d-nei Ec. Țoc, s'a toastat pentru M. S. Regele și Marele Voievod.

De remarcat pitorește costume naționale ale d-nelor Ortansa Vrenir, C. Gherghel, Ana Harabor, Tineța Donisă, Profira Donisă, Ana Vărtolaș, Ecaterina Țoc, etc.

Totodată a avut loc și sfin-

țirea drapelului școlii, care a fost donat de Moșul Mitrea, fruntaș gospodar din Goșmani. D.

O tristă comemorare

(Continuare din pag. 1-a)

al familiei, a culminat, prin faptul că nu se gasea corpul său, care a fost adus de valuri, la locul numit „Moara Bocancei“ și a fost găsit abea după 9 zile.

A rămas zdrobită de durere și neconsolată, tânăra doamnă Elena D. M. Sturza, cu doi copii lași, care doar ca prin vis își vor reaminti de vrednicul lor părinte.

Nobilă și aleasă figură, D-na Elena Sturza, cu bunătate îngerească, este singura mângâiere a copilașilor și a populației, de care este legată sufletește și de care se interesează și ea, în chip deosebit, în memoria soțului ei.

D-na Elena D. Sturza așază la 2 Iunie a. c. pe locul unde nenorocirea a răpit viața scumpului ei soț, la Bicăz o Troiță ca amintire a dureroasei întâmplări, iar la 11 Iunie a. c. toți funcționarii domeniului Hangu așază și ei o Troiță la locul numit „Moara Bocancei“ unde-a fost găsit corpul neînsuflețit al tânărului proprietar.

Vor fi înălțătoare slujbe religioase și vor lua parte toți prietenii și admiratorii decedatului.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

GR. VLAD-Institutor, Piatra-N.

EPIGRAMA

Epigramistul Sphynx dela
jurnalul „Moldova“ din Bacău

Azi Sphynxul șade la Bacău
Și nu-l de piatră, ci e viu;
Când nostalgia-l face rău
Atuncea s'ie în... pestu!

Vedor

HOTARNICA LUI A. DONICI

PE URMELE STRĂMOȘILOR

Socotință

(Copie)

Anul una mil opt sute patru zece și opt, luna Maiu, în opt zile.

Suptlăscălitul hotarnic din parte răzășilor moșii târgului Pietrili, orânduit de Divanul apelativ la lucrarea hotărâturii numitei moșii răzășești, despre moșle Dărmănești și a dumalsale vornicului Manolache Miclescu, cu creditiva din 30 Iunie anul 1847, nr. 5635, stăruindu după însărcinare atât la 10 Iulie acestui an, cât și la 4 Aprilie anul curgătoru, termen înăsmnat di către clăditul Divan, prin adaosul Foli Satești din 18 Ghenar nr. 1 și 2 c'au putut săvârși cuvința lucrării după înprețurările cuprinsă în dela acestui obiect că clăst. vornicului Miclescu și la acest din urmă termen au întleptot cu adresul din 6 April, cuprinzătoru nelădămănrilor sale de-a fi față la lucrare, după care spre a nu mai rămânea cuvântu de învăluire, prin jurnalul închiet tot la 6 April supt nr. 3, fiind și cu buna primire răzășilor s'au mai luat o asămne lucrare la 8 Maiu, cându erau terminate și alte pricină a moșii Dărmănești, deci la acest termen întrunindu-să la stare locului atât d-lui vornicului Miclescu cum și c. mai mare parte din răzăși, împreună cu d. inginerul flautului, avădu și planul moșii târgului am pășit către cercetare sâmnilor hotară și a probații lui ne față pământului. Alce nu

diprsoos mă cred îndatorit a dizvăli că nu numai răzășii carli au declarat formal încredire lor asupra suptlăscălitului, cerându-l din parte hotarnic, dar și singur domnelul vornic Miclescu, mai de multe ori au rostit în ființa răzășilor că să va mulțami cu lămurire pricină ei va face lăscălitul, și că după o asămne încredire îl încă au mai mijlocit orânduire altul hotarnic, din parte dum. dizvălind cu aceasta totodată buna plecare către involve cu așa ființe de lucrare, adică de regularizare învoltoare după care încă di la anul 1845 s'au fost și zăclenit cuvintele lucrări, precum jurnalul din 26 Septembrie acelu anu, aflătoru în delă, lămurște și apoi în prîlvire că titlu amintitului document înfățoșat de ambi părțile, la păgre către cercetare, cuprîndu însă tot regularizare învoltoare mărginită între proprietăoa moșii Dărmănești și între răzășii târgului Pietrili, prin învolala di la anul 1810¹) Mai 22 zile care învolala amăndouă părțile și astăzi o sfințescu dar cu urmaș pe un așa zis principiu am și pășit împreună cu dumnelul vornicului Miclescu și cu toți răzășii căli erau față în neînțata hotarnicului din partea d-lui vornicului, către cel întâi semn cuprînsu în pomenita învolala, adică către așa numitul Dealul petros, unde am văzut îndată și stălipu de piatră hotar, arătat pe planul moșii târgului cu nr. 1.

C. T.

1) de fapt Sept 1801.

Plugarul Român și dragostea de Patrie

...Faptul întâmplat se poate povesti în câteva cuvinte.

Sătenii din comuna Feiurdeni (județul Cluj) au scos, zilele trecute, plugurile și — gândindu-se la tovarășii lor plecați în concentrare — s'au hotărât cu dragoste și voce bună, să are și ogaarele acestora. În chipul acesta, când oamenii se vor înapoia în satele lor, — pământul răscălit de plugurile prietene îi va fi mijit, ca unui fraged și luminos flăcău, primele mustăți de grâu, de secară și de orz.

Încă odată puritatea sufletului țaranului român atinge sublimul. Încă odată zguduitoră iubire de pământ românesc a acestui țaran atinge culmile unui epic grandios.

Exemplul pe care — tăcuți, ano-

nimi, fără dorința răsplatei — l-au dat sătenii din comuna Feiurdeni nu este, de altfel, nici primul nici ultimul. Nenumărate pilde de extraordinară solidaritate, atunci când este vorba să fie apărât și conservat tezaurul cel mai sfânt: pământul, au fost date, în ultimul timp de țărâni-mea noastră.

Toți sătenii rămași la vetre simt o datorie sacră față de tovarășii lor plecați la graniță să vegheze „moșia“, țara, cu arma. Îmbărbătătoare conștiință a solidarității naționale, pe care atât sătenii din Feiurdeni, cât și toți ceilalți săteni depe tot întinsul țării o ridică la înălțimea celor mai mari simboluri.

Constituirea Căminului Cultural „Ion

Kalinderu“, la Bicaz.

Joi, 18 crt., s'a făcut la Bicaz constituirea căminului cultural „Ion Kalinderu“, după regulamentul Serviciului Social.

Adunarea generală, în care era prezenta toată obștea satului a fost prezidată de d-l Mihail Avadanei, inspectorul serv. social din jud. Neamț, care a explicat legea și spiritul ei, după care s'a trecut la constituire.

Președenția de onoare a primit-o d-l ing. șef Solomon, iar

președenția activă d-l ing. Lovinescu; vice-președinți d-nii: col. Corișescu și dr. Ciocan. Director va fi numit pr. C. Corișescu.

Cu buna voință d-lui ing. Solomon, sediul va fi în localul bibliotecii din clădirea teatrului satesc, clădit în Bicaz de Domeniul Coroanei. Dat fiind că Bicazul e un centru important și are și posibilități, în curând acest cămin se va situa printre primele în ce privește activitatea.

Ziua eroilor la Borca: au fost depuse

la locul de cinste, osemintele

a 6 eroi ruși

Căminul cultural „Regele Carol II-lea“ în colaborare cu stolul școlii primare și subcentrul p. p. au organizat în ziua Eroilor o frumoasă serbare.

La ora 9 s'a făcut ceremonialul ridicării pavilionului național, după care asistența a luat parte la serviciul divin. La ora 10 autoritățile comunale, preoții și corpul didactic au mers cu decovitul Domeniului Coroanei „Borca“ spre a aduce, de pe valea Sabasei, osemintele a șase eroi ruși, morți în urma unei explozii de obuz, care erau amenințate să fie luate de apă, corpurile fiind înmormântate pe malul pârâului Sa-

basa.

La locul numit „Gura Sabasei“, școlile din Sabasa și Borca, premilitarii și un foarte mare număr de săteni și sâtenice din comună și satele învecinate așteptau sosirea cortegiului. La sosire, patru premilitari au ridicat și dus sicriul până la monumentul Eroilor, unde s'a făcut înhumarea într'o atmosferă de creștinească pioșenie.

Slujba religioasă a fost oficiată de pr. C. Ciuntu și D. Kirilescu. Au vorbit d-nii inv. D. Mohoreanu despre însemnătate zilei și V. Codrescu, directorul școlii, despre „Eroii Neamului“.

Adunarea generală a căminului „Regele

Carol I“ din Piatra-N.

Duminică 21 Maiu, s'a ținut adunarea generală a membrilor căminului cultural „Regele Carol I“ din sectorul Precista, în localul școlii nr. 2 baeti. În urma propunerii d-lui Al. Gheorghiu, președintele căminului orașenesc, a fost ales ca președinte al desbaterilor, d. col. Sandu Kiriak, primarul orașului.

Adunarea s'a deschis, printr'o serbare școlară, în cadrul străjeresc pregătita de d. institutor Grigore Vlad și executată admirabil de elevii claselor VI și VII, care au jucat o piesa de teatru în care se preamărește Țara și pe Regele ei, Marele Străjer.

S'a ales comitetul căminului și secțiunile legale, în care toți funcționarii publici își vor desfășura activitatea.

A vorbit apoi: d. primar S. Kiriak, d. Al. Gheorghiu, președintele căminului orașenesc și d. Victor Andrei, profesor, directorul căminului central al orașului.

Examenе de fine de an

La liceul de băieți „Petru Rareș“, examenеle de fine de an, la toate clasele, încep în ziua de 12 Iunie, după un program anunțat.

Examenеle particulare încep la 9 Iunie.

Examenul de admitere în cl. I-a începe în ziua de 21 Iunie. Inscripțiile se fac până în ziua de 20, prezentând o cerere cu următoarele acte: dovada de absolvire a școlii primare, extractul de naștere, certificat de botez, de naționalitate, de vacină, și taxa de 80 lei.

Examenul de admitere în cl. V-a începe în ziua de 22 Iunie. Inscripțiile se fac până în ajun prezentând o cerere cu certificatul de absolvire a 4 claselor liceale, actul de naștere și taxa de 150 lei.

Sentru stupar

Executam faguri presăși valuri — mașina Rietche cu celulele adânci, din cea proprie, — sau cu a clientului en 5%, scăzământ, cu preț de 25 lei Kilogramul.

Vindem faguri artificiali, cu dimensiuni, cu preț 195 lei Kgr., franco gara huși Neamț.

V. Florescu, stupar în huși Neamț.

Datoria generațiilor tinere față de Patrie

În acea cuvântare de trainice aloane ale vieții noastre naționale, rostită de M. S. Regele Carol II, ziditor de țară nouă, a prilejul aniversării Constituției, se află, printre luminile câte au aprins augustele gânduri, și lacăra pură a acestei credințe: „Nu producem pentru ceea ce pierim, ci pentru ceea ce rămâne, deapănarea și simbolul veșniciei sunt copiii noștri, iar veșnicia noastră este România”.

Este cuprinsă, în această expresie sintetică și lapidară, însăși concepțiunea superioară a M. S. Regelui Carol II despre misiunea generațiilor ce se succed în granițele țării și ale națiunii, despre acea misiune, neasemuit de scumpă, am numi-o slăntă, a sacrificiului pentru strălucirea Patriei.

Dincolo de noi toți, cari suntem vremelnici, dăinuie, în eternitate, ființa etnică a neamului, existența teritorială, legată de jertfele străbunilor.

Ceeace, în fiecare dintre trecătoarele noastre fapte, este permanent viabil, ceea ce ne leagă de eternitate, este numai daruirea eforturilor întru sporirea patrimoniului de valori spirituale și întru păstrarea drepturilor teritoriale.

În aceasta eternă ființă a sufletului românesc, cu tot ceea ce reprezintă el mai autentic, ne regăsim cu toții, cei de astăzi, cu cei de ieri și de mâine.

În fluviul limpede al conștiinței de Patrie, — cu tot ceea ce simbolizează noțiunea aceasta, — generațiile ce se succed, fără întrerupere, sunt adevărați afluenți.

Îsvoite din adâncimile etnici-

tații, apele sufletești ale fiecărei generații, trebuie să aducă în matca largă a spiritului național, limpezimea și prosperitatea conștiinței de Patrie.

Întâlnirea tuturor sufletelor, peste granițele timpului, într-o solidă familie, de sânge și aspirații, este chezașa dăinuirii în veșnicie a țării, — așa cum, cu o adâncă viziune a destinului românesc, a vorbit la aniversarea Constituției M. S. Regele Carol II. Iată de ce fiecare generație trebuie, întâiu de toate, să aibă cultul tradiției. Legătura cu trecutul, cu acel patrimoniu de jertfe, al înaintașilor, hrănește simțământul patriotic și deschide, spre fală, virtualitățile energiei creatoare.

Generațiile de tineri, cari se ridică astăzi și cari vor ajunge să conducă mâine, destinele neamului, își au cadrele necesare dezvoltării lor spirituale și fizice.

Le-au daruit aceleași inițiative mântuitoare ale M. S. Regelui Carol II, care a fixat, cu un lucid spirit organizator, criteriile unei noi vieți pentru generațiile tinere.

Străjeria, Premilităria și Serviciul Social, sunt trei mari organisme, cari funcționează după normele unei discipline de educație națională, și cari afirmă lozincă supremă: *Credință și muncă pentru Țară și Rege*.

În spiritul acestei mântuitoare lozinci, se pot modela sufletele tinere, în așa fel încât să se poată, cu mândrie, regăsi, în permanenta patrimoniului național, cu iluzinării noastre înaintași.

LOCALA

Ploaia binefăcătoare și plină de belșug din ultimele zile este o adevărată mană cerească, abătută asupra pământului. Țărna uscată și scrumită, înghețată cu lăcomie racoarea udă ce coboară din văzduhuri, căpătând vlagă nouă. Acest lucru ne bucură din două binecuvântate pricini. Mai întâiu pentru că ne dă nădejde nouă, celor care n'aveam nicio palmă de arătură, că se va face grăul la alții și vom avea chip de a cumpăra pâine bună, fără toleranță de lipsă la cântar și cu un preț mai potrivit cu punga acelor cari, zilnic, merg la piață spre a fi victimele celor ce ne speculează.

Și în al doilea rând ne bucură ploaia asta, pentru că... ne-a furnizat un subiect pentru cronica de față. Fără această intervenție a lui Dumnezeu, cred că am fi lăsat baltă pe ziua de azi această indelețnicire de croniciari și ne-am fi luat bețișorul, pornind pe cele coclauri, deasupra cărora se îndesă acumă cliturile de nouri și perdelele de de neguri.

INTERNA

Incheindu-se cea de a șaptea conferință economică a Întele-

gerii Balcanice dela București, s'a putut constata încăodată, — cum spune d. J. Paleologu în „România”, — perfectă solidaritate ce există între statele din Balcani și țara noastră, care să asigure o perfectă cooperare întru armonizarea intereselor comune.

Pe de altă parte întâlnirea dintre d. Gafencu, ministrul nostru de externe, și d. Țințar Markovici, ministrul Iugo-Slaviei, vine să întărească în noi credința că vecinii noștri se păstrează în aceeași atitudine de prietenie, pe care a cimentat-o atâtea preocupări comune.

Dacă ar fi să ne luăm deci numai după aceste semne, am putea fi o țară fericită, în care s'ar părea ciudat să se mai continue cu subscripțiile pentru înarmare, — făcute din toate părțile cu atâtea impresionant avânt. Dar în alte părți se pare că nu este destul de sigură situația și atunci e bine să nu ne lășăm amăgiți de aparențe. Paza bună, trece primejdia rea.

Cu toate acestea mai avem încă o mare doză de optimism, doză care se poate constata în „Luna Bucureștilor” care s'a inaugurat în săptămâna asta și care este un semn bun, — căci în-

tr-o vreme se svonise că nu se va mai face.

EXTERNA

Tratatul anglo-sovietic par să fi înaintat foarte mult, în direcția încheierii unui acord politico-militar. Este și timpul, căci anumite semne, depărtate și apropiate, silesc la o grăbire a măsurilor de siguranță, fără de care s'ar putea să se tulbure rau apele lumii. Astfel în extremul Orient se zice că s'ar fi agravat situația, Franța, Anglia, St. Unite, concentrând numeroase vase de război în regiunea Amoy, de unde Japonezii n'au vrut să se retragă, cu toate somațiunile făcute. Iar mai aproape de noi, la Danzig s'au produs noi incidente, care merg până acolo că s'a cerut guvernului polon să revoace pe vice-comisarul polonez dela Danzig, lucru pe care Polonia îl socotește ca o provocare. Tot acolo s'au mai produs ciocniri între Poloni și Germani, care au dus la câteva arestări. Sămânța discordiei este, în orice caz, aruncată și nu se știe ce va încolți din ea.

Cronix

Patronul premilitarilor la Siatra-N.

Patronul pregătirii premilitarilor a fost sârbătorit și de data aceasta cu fastul cuvenit, în cadrul unui pelerinaj la mănăstirea de maici Almaș, situată între frumoasele dealuri împădurite ale comunei Dobreni. La ora 11 subcentrele Liceu, Școala Normală, 2, 3 și 4 se găseau aliniate în poiana din spatele ctitoriei lui Lupu Balș și Monahului Rafail. Alături au mai fost aliniate subcentrele Bodești și Dobreni în frumoase costume naționale și subcentrul Gârșina.

Dintre conducătorii p. p. au luat parte d. col. I. Costinescu, comandantul Cercului de Recrutare Neamț cu d-na, d. maior Șoimaru, comandantul pieței Piatra-N. și ajutorul subinspectorului p. p. Neamț cu d-na, d-nii lt. V. Scripcaru, Timofte, Hoiescu, Mancaș cu d-na și sub-lt. Dragan, Bostan, Panaitescu cu d-na.

Au mai luat parte și au dat un prețios concurs pentru reușita serbării d. Moza, primarul com. Dobreni, pr. Pavel Dănilă cu d-na, învățător A. Ștefănescu, directorul școlii, cu d-na, industriașul fruntaș C. O-

nu, preot călugăr Iosif Țăranu, toate călugărițele, în frunte cu stareța Taisia Gheorghiu și un impresionant număr de săteni și satence.

După serviciul religios au vorbit: preot P. Dănilă, premilitarul Ghițescu, d. lt. Hoiescu, care, între altele, arată operele de folos obșteșc săvârșite de tineret: împăduriri, îndiguri, poduri, șosele, plantări de arbori, construcții, etc.

D. col. Costinescu încheie seria cuvântărilor, dând sfaturi premilitarilor ca și pe viitor să fie la înălțimea ce au dovedit-o până acum. Apoi urează M. S. Carol al II-lea ani mulți spre a ne conduce cu același elan de până acum.

A urmat apoi defilarea, după care premilitarii din subcentrul Dobreni sub comanda d-lui N. Mancaș, au jucat diferite dansuri românești în pitoreștile costume naționale. Deasemenea a făcut o bună impresie jocurile naționale ale fetelor din Căminul Cultural Dobreni, în frumoasele costume ale regiunii noastre, conduse fiind de d-na Mancaș.

Cărți, Reviste, Ziare

N. Ghendădescu: *Îndreptări economice și sociale*. Simpaticul nostru concetățean, bătrânul profesor pensionar de agricultură, N. Ghendădescu, se dovedește, prin broșura de față, că e mereu tânăr și veșnic preocupat de problemele agricole la ordinea zilei.

În zece capitole, d-na examenează situația agrară, orientarea loturilor din regiunea dealurilor, vetrele de sat, toboassele comerțului, reforma ad-țivă economică, cultura agricolă, învățământul urban, inv. secundar, inv. profesional și inv. agricol.

Zece capitole pline de miez și încărcate de o erudiție demnă de învidiat de mulți agronomi și profesori de agronomie în activitate.

Revista *Afirmarea* nr. 4. Aprilie 1939 — Satu Mare. Granița de Vest se află în plină activitate. Alături de măsurile de pază ale armatei, au fost concentrați și pazitorii slovești și graiului românesc. D-nii C. Gh. Popescu — originar din jud. Neamț și d. Octavian Rulianu, au reușit să închege un intere-

sant nou număr de revistă, din care reținem: Baia Mare sub despoții sârbi, Folclor, Poezii, Critici și Dari de seamă, Notițe și altele.

Revista *Litera* II, 3-4. Arad. Tot la granița de Vest, un număr impresionant de scriitori și poeți scot o altă revistă — *Litera* — plină de miez și redactată într-o frumoasă finută, atât din puncte de vedere literar, cât și tehnic.

Satul XI, 101-102. Revista aceasta, despre care am scris că ar trebui și se află pe masa fiecărui plugar, nu se desminte. Și acest număr e plin de învățăminte și suflet. Îl recomandăm cu căldură.

Sanatatea pentru toți. Farmacia Vorel a tipărit un nou număr, pus în slujba binelui obșteșc. Articole sanatoase, scrise de medicii competenți, de farmaciști și de profesori, fac din această publicație o adevărată comoară. Deaceia o și caută și o citesc peste 150 mii cititori din tot întinsul țării românești.

Veniți să ne bucurăm...

Într'un articol trecut, despre Serviciul Social și Căminele culturale, mă refeream între altele, la o secție a Căminului cultural orașenesc — Secția corală și muzică instrumentală, inițiativă a câtorva persoane în frunte cu doamna Aurelia Cononov, Aneta Popovici, d-l Alb. Cirillo și alte persoane cu multă înțelegere și simț artistic.

Secția a activat vreo două luni pregătind mai ales bucăți populare, muzică ușoară, aleasă și armonizată cu mult gust.

La constituirea Căminului orașenesc „Vasile Conta” organizația de mai sus rămase desorientată întrerupându-și activitatea.

În ziua de 23 a lunii curente, din cuprinsul unei invitații am înțeles că se va relua lucrul; organizația fiind încadrată în Căminul orașenesc „Vasile Conta”.

La noua adunare de constituire au luat parte d-nii: prof. Victor Andrei — directorul căminului, institutor Alex. Gheorghiu, prof. Alb. Cirillo, prof. David, vechile elemente ale corului și altele a căror prezență ne-a bucurat. S'a schițat un program de activitate pentru viitor.

G. F.

Posta redacției

1) Articolul „Flori pe mormintele eroilor” fiind *post festum* nu mai are sens a fi publicat.

2) Articolul privitor la polemica Gh. Nicolau nu se mai poate publica. Ultimele articole tipărite au purtat notița „La închiderea unei discuții” și noi ținem să ne respectăm cuvântul, cu atât mai mult cu cât am crezut dela început că e vorba de „o completare” și nu de „o polemică”.

3) Într'un număr viitor vom publica numele celor vreo douăzeci de cititori din județul Neamț, care au înțeles să citească regulat *Avântul* timp de zece săptămâni și în urmă au început a ne restitui gazeta.

Câtă dăosebire între acești beneficiari ai muncii și banului altora și între *preunmărații* (abonații) despre care se vorbește într'un articol din acest număr de ziar!

Spicuri din presa rămânească și străină

Ziarul francez „Le Temps” publică o cronică intitulată: „România — Ungaria”, în care, după ce evocă originea Românilor în Muntenia și Ardeal și amintește teza ungara și teza istoricilor moderni despre permanența elementului românesc în Transilvania, populația Ardealului era în imensă sa majoritate românească. Alipind-o la România, tratatul dela Versailles n'a făcut decât să consacre o stare de fapt. Dacă ar fi făcut altfel, ar fi fost o nedreptate”.

Cronica este semnată de d. Jacques Boulenger.

Ziarul „Curentul” din 26.V. 1939 scrie că generalul Franco, printr'o mareă ceremonie, și-a închinat spada lui Dumnezeu. Cu această ocazie s'au reinviat rituri și ceremonii din Evul Mediu, iar generalul a rostit următoarea rugăciune, în catedrala Sf. Barbara: „Doamne, primește lupta acestui popor totdeauna al Tău care cu mine, în numele Tău a învins cu eroism dușmanul adevăratului din secolul acesta. Doamne, Dumnezeu, în mâna cui stau toate drepturile și puterile, dă-mi ajutorul Tău pentru a duce acest popor la deplină libertate a imperiului, pentru gloria Tău și a bisericii Tale. Doamne, toți oamenii să știe că Isus este Cristos și că este Fiul lui Dumnezeu”.

Tot în același ziar *Curentul*, citim că s'a votat o lege împotriva pornografiai, în Franța — prin tuturor licențelor pornografice în literatură — sau cel puțin prin care are tăina cea mai răspândită în aceasta privință. Legea a fost votată de senat la 30 Martie și se pregătește să fie votată și de camera. Senatorii, pazitorii tradițiilor franceze, doborâtorii lui Leon Blum dela putere, au început în ultima vreme o adevărată ofensivă în Franța, pentru revenirea la bunul simț în toate domeniile.

În jurul acestei legi au început, firește, numeroase discuții. Ce este și ce nu este moral?

Stiri străjeresti

În vederea serbărilor dela 8 Iunie a. c. s'a alcătuit un program al repetițiilor precum urmează:

1. *Prima repetiție*: Sâmbătă 27 Maiu, va începe la ora 3^{1/2} pe terenul Borzoghian pentru repriza I-a (școli primare de băieți și fete). La ora 4^{1/2} va urma repriza II-a cu școlile secundare de fete, iar la ora 5^{1/2} repriza III-a cu școlile secundare de băieți.

2. *A doua repetiție*: Joi 1 Iunie, după masă, la aceleași ore, ca și la prima repetiție.

3. *A treia repetiție*, care va fi generală, adică vor lua parte toate școlile, nu numai reprizele de gimnastică, se va face Sâmbătă 3 Iunie ora 8⁰⁰ dimineața.

4. *A patra repetiție generală*: Marți 6 Iunie, ora 8⁰⁰ dimineața. La primele repetiții stăruie vor trimite, la ora indicată, numai străjerii care fac parte din ansamblul reprizelor. Aceasta pentru a nu se producee oboseala copiilor.

Cliti și răspândiți

„Avântul”

Bogățiile României prezentate la expoziția

dela New-York

Eri s'a inaugurat secția economică a pavilionelor la expoziția universală dela New-York. Cu acest prilej au participat un mare număr de financieri și importatori americani cari au admirat imaginea nouă a României agricole și industriale.

D. prof. D. Gusti, comisarul general al expoziției, în telegrama adresată M. S. Regelui, cu acest prilej spune:

„Imaginea nouă a României contemporane, sub cărmuirea Majestății Voastre și dovezile progresului industriei românești au stârnit un interes viu pentru țara și comerțul nostru, deschizând rele mai frumoase perspective de export“.

Iată un fapt nou care trebuie subliniat. Participarea României la expoziția americană nu numai că permite o amplă și justă cunoaștere a noastră, a ceea ce suntem ca neam și a ceea ce tindem a deveni, în scurt timp, dar ea prilejuește, prin inaugurarea secției economice și o dezvoltare a legăturilor noastre comerciale și financiare cu lumea de dincolo de ocean. Ceea ce învederează că pavilionele românești nu au numai o valoare de prestigiu național ci și o mare însemnătate economică. Iar acest fapt nu poate decât să ne bucure.

Curtezanii României...

Din știrile și informațiile citite în gazetele românești, cu privire la străinătate, se vede din ce în ce mai clar, că dela o vreme, marile cotidiane din țările Europei, nu lasă să treacă o zi, ca să nu scrie și despre România, pe când în trecut nu prea îndepărtat, cu mare greutate, se putea strecura un articol despre România, în aceleași cotidiane și trebuiau făcute chiar sacrificii prea însemnate, pentru aceasta.

În prezent, ne este dat ca să vedem cum a ajuns prețuită România, așa precum merită, ca o țară sinceră și bogată, așezată la răscrucea fostelor imperii și a căilor de comunicație, care străbat Europa, în drum spre Rusia și Asia.

Această constatare îmbucurătoare, trebuie să ne mândrească pe noi, Români; iar interesul pe care ni-l poartă astăzi, marile puteri europene, ne justifică în deajuns, sporirea sentimentului de mândrie, ca țară și neam.

Acest interes, constituie însă pentru noi Români și un fel de avertisment, care să ne facă atenți, pentru ca nu cumva această mare atenție, să se transforme pe neobservate, într-o aservire.

Atributul natural, al celui mare și puternic, este de a domina; iar atributul celui mai mic și slab este de a se ști apăra la timp, cu toată dărzenia.

România trebuie să fie cât mai atentă și cât mai vigilentă, iar pașanii din trecut să ne fie de mare învățătură și trebuie să privim lucrurile și prefacerile din Europa, numai prin prisma intereselor noastre proprii.

Trebuie să recunoaștem că prea am fost generoși întotdeauna și ne-am identificat prea de multe ori, cu ideologia, aspirațiile și nevoile altora.

Generozitatea este o virtute aleasă, pentru individ și-i stă foarte bine cu ea; dar o țară și un neam trebuie să pună, mai presus de toate, interesele proprii.

Dacă România ar urma tot calea generozității, ar însemna că abdică, în împrejurările actuale, dela misiunea ei și-și periclitează viitorul.

Trebuie să dea întâietate intereselor ei, imediate, înaintea ideologiilor și intereselor altora și trebuie să vegheze ca să nu dea peste noi tocmăi acei care aleargă după noi, ca să ne aibă alături de ei.

S'a zis într-o vreme, că pentru un războiu trebuie bani, bani și iar bani; iar astăzi se zice că un război se face numai cu arme motorizate și cine are mai multe, acela învinge.

Se pare, însă, că în ultimul timp, s'a cam înțeles de toți, că pentru purtarea unui război, mai trebuie ceva: „hrană“

pentru oameni și motoare, adică produse alimentare și petrolifere. Această hrană se găsește din belșug și de primă calitate în România.

Și de această hrană, se simte nevoie mai mult ca oricând, în țările occidentale.

Acum, când în America, grânele se ard, cafeaua se aruncă în mare și vitele se ucid, pentru că nu are cine le cumpara; iar prin aceste metode interesate se urmărește menținerea prețurilor urcate, pentru îmbogățirea unora, în dauna mulțimei care duce lipsă și foame; pentru România se deschide o perspectivă și un prilej rar, deoarece, produsele ei alimentare și petrolifere, sunt condițiuni esențiale de viață, pentru țările occidentale ale Europei.

Grânele României și petroliferele ei vor fi foarte mult disputate, de către marile puteri europene, chiar dacă nici una din aceste puteri nu s'ar gândi la război, dar mai ales într'un eventual război.

Prespectivile cele mai bune, pentru producătorul și comerciantul român se arată la orizont.

Să fim dar cu privirile atinse la interesele țării noastre, cerând Europei, care ne curtează, să achite cambiile trase dealungul secolelor, prin jertfa de sânge, pe care neamul românesc dus-o aici la gurile Dunării. Acestea sunt pentru România, comandamentele vremurilor pe care le trăim.

Teodor Demetrescu
Pensionar

Știri școlare

În conformitate cu ord. Nr. 21149/939 al Inspectoratului școlar Iași, se pune în vedere tuturor absolvenților liceului că nu li se pot elibera diplomele de absolvire sau de bacalaureat, dacă nu fac dovada că au activat în Serviciul Social.

Cererea de înscriere pentru prestarea serviciului social se trimite la Regionala Iași, strada Lăpușneanu 23.

Cererea de înscriere trebuie să cuprindă:

Numele și pronumele, anul, naționalitatea, religia, situația militară, dacă este cazul, numele școlii absolvite, semnatura, adresa din oraș și de acasă.

Miscare la Poliția Piatra

Printr-o decizie a Ținutului Prut — nr. 198/939, d. comisar Georgescu dela poliția Buhuși a fost detașat în interes de serviciu la poliția din orașul nostru, iar d. Ion Isaceanu, a fost trecut la poliția din Buhuși.

Pavajul depe str. Ștefan cel Mare.

Încă din toamna anului trecut s'au început lucrările de pavare a acestei frumoase uliți din târgul nostru. Toți acei care au de mers pe aici s'au bucurat ca de lucru mare când s'a început această lucrare.

Dar iată că aproape trece anul și încă strada n'a fost dată în circulație. De aceea, făcându-ne ecoul cetățenilor care o iarnă întreagă s'au chinuit mergând prin mijlocul drumului, prin glod și sloață și care și acum înghit ori colbul, ori înnoată prin noroaie, ori sânt puși în primejdie de a-și scribi picioarele prin gropile conductelor de apă, ne înțelegem și noi cum se face că se pune atâta zăbavă. S'au mai pavat și alte străzi, care au avut nevoie de nivelari, de îndreptări; dar lucrul a mers cu mai mare repeziune. Nu știu cine-i vinovat de această târâgâneală, dar bine ar fi să se deie zor. Căci a venit vara, încep a sosi acuză-acuz vizitatori, oameni care cercetează drumul parcului, al pădurii; și ar fi pacat să fugă după o zi două de ședere, fugariți de starea proastă a acestei, cea mai frumoasă, străzi din oraș.

O sută de ani de farmacie românească

Citim într'un ziar că s'a pus sub tipar o *Istorie a Farmaciilor* din Țară și că în acest interesant volum e vorba și de câteva farmacii care au împlinit 100 de ani — cum ar fi o farmacie din București (1787), din Roman (1764) și din Galați (1814).

Din umorul altora.

La facultate...

Erau pe vremuri, la o facultate doi profesori foarte distrați. Mergând spre locul unde-și făceau slujba zi de zi, așteptau tramvaiul în colț.

— „Buna dimineață, colega. Încotro?“

— „La facultate...“

— „A, da! Credeam că mergi la... facultate...“

— „Ei, nu... mă duc la facultate...“

— „Păcat, am fi mers împreună!“

Unul nu mai avu răbdare și o luă pe jos. Celălalt așteptă cam mult până să vină tramvaiul. Așa se întâmplă că ajunseră în același timp, cei doi, în fața facultății.

— „Ei, vrasăzică ai venit tot la facultate?“

— „Nu, mă duc până la facultate...“

— „Păcat, am fi mers împreună!“

Și, strângându-și mâna, intrară pe rând pe aceeași ușă, fiecare cu gândurile și preocupările lui.

Glum.

P. S. Fovestea e nouă. A fost găsită pe papiusul din mormântul lui Iut-ank-Amon.

Declarație

Subsemnatul Haim Faibîș din Piatra-N., aduc la cunoștință desfacerea căsătoriei mele de d-na Rebeca Faibîș, născută Șerter, în urma acțiunii intentată de mine în fața Tribunalului Neamț, Secția I-a.

Haim Faibîș

Spitalul „Dr. I. E. Costinescu
— Piatra-Neamț —

Publicație

No. 358

din 14 Mai 1939

Se aduce la cunoștință celor interesați că în ziua de 1 Iunie 1939 orele 10 dimineața se va ține în cancelaria Spitalului de Stat din Piatra-Neamț o tratare prin buna învoială pentru aprovizionarea Spitalului cu lapte, păcură, lemne de foc, benzină, petrol și aragaz.

Pentru articolele la care nu se va obține rezultat se va trata pentru a doua oară în ziua de 15 Iunie la aceeași oră, fără alta publicație.

Orice informație în legătură cu această tratare se poate lua zilnic în cancelaria Spitalului.

Medic primar chirurg,
(ss) Indiscifrabil

Administrator
(ss) Indiscifrabil

PENTRU BUNA RÂNDUIALĂ

Desigur, informația pe care am citit-o noi este incompletă, căci nu ne putem închipui că o *Istorie a Farmaciilor* să nu vorbească și de farmacia Vorel din orașul nostru, care a împlinit 100 de ani încă în anul 1925.

Noul mers al trenurilor

lor din gara Piatra-N.

PLECĂRI: ora 4.06 spre Cernăuți, ora 6 spre Pașcani, Iași, ora 7.04 spre Adjud etc., ora 8.17 spre Adjud etc., ora 9.38 spre București etc. ora 12.28 spre București și Cernăuți etc., ora 14.06 spre Bacău, ora 16.22 spre București, Ciceu etc., ora 17.16 spre Cernăuți, ora 18.57 spre Pașcani, Iași, ora 20.03 spre Bacău, ora 22.15 spre București și Cernăuți, etc.

SOSIRI: ora 0.53, ora 2.02, ora 5.58, ora 7.55, ora 9.36, ora 11.38, ora 13.18, ora 16.97, ora 17.14, ora 19.47, ora 20.53, ora 23.06.

Cursuri de repetiție pentru învățători la Piatra-Neamț

Ministerul Educației Naționale a decis să organizeze și anul acesta, între 1 Iulie și 31 August, cursuri de repetiție pentru învățătorii care au dovedit lipsuri în pregătirea lor.

Cursul de repetiție pentru învățători va funcționa pe lângă școala normală din Câmpulung-Muscel iar cel pentru învățătoare pe lângă școala normală de fete din Piatra-Neamț.

Cheltuielile de întreținere și internat, pe toată durata cursurilor cad în sarcina cursiștilor.

Implinindu-se un an, în ziua de 27 Mai a. c., de când s'a stins din viață

DIMITRIE BOGDAN

soția și fiul îi anunță pomenirea la Biserica Precista, la Cimitir și la Cantina școlii nr. 2 băieți, în acea zi la ora 10^{1/2}.

Doamna Adela Mihalache, cu fiii și rudele, aduc pe această cale mulțumiri, tuturor prietenilor și cunoșcuților, care au participat, în orice chip, la durerea conducerii către cele venice, precum și la parastasul din ziua de 21 Mai 1939, a neuitatului lor,

Costică D. Mihalache

Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Laboratorul Vorel aduce la cunoștință celor interesați că d-l dr. Ilie Micu medic bacteriolog și-a reluat activitatea, astfel că laboratorul de analize este iarăși în măsură să execute orice fel de analize.

A REAPĂRUT ZIARUL „CURENTUL“

dupa 10 zile de suspendare

În ziua de 24 Mai a reapărut ziarul „Curentul“, după 10 zile de suspendare. Reapariția a fost viu salutăta de opinia publică și cu nerăbdare de către cititorii credincioși ai acestui serios și frumos ziar românesc — unul din cele mai bine scrise din țară, datorită d-lui Pamfil Șeicaru, care a știut să mobilizeze în jurul său o aleasă pleiadă de talentați, entuziaști și tineri ziaști și scriitori.

Încă dela reapariția sa, ziarul publică în fiecare zi, sub semnătura d-lui Lorin Popescu, un amplu și interesant reportaj dela școala de comandante a Serviciului Social din Broșteni — prima în acest fel, înființată în țară.

Informații

Corul căminului cultural orașenesc central „Vasile Conta“, face repetiții în fiecare miercuri (tenorii și basii) și vineri (sopranele și altistele) între orele 18-19, pregătindu-se pentru serbarea dela 8 Iunie. D-nii membri sunt stăruitor rugați să frecventeze regulat repetițiile.

D-l profesor P. Popovici, Președintele Federației „Alexandru cel Bun“ din localitate a participat la Adunarea Generală a Institutului Național al Cooperăției, care s'a ținut în ziua de 15 Mai a. c.

D-sa a luat cuvântul în Adunare, susținând călduros cooperativa forestieră „Albina“ al cărei contract de exploatare a fost anulat de C. A. P. S. și a cerut intervenția Institutului către C.A.P.S. pentru repunerea „Albinei“ în drepturile ei.

După adunare, la care a participat și d-l Ministru Subsecretar de Stat al Cooperăției Victor Jinga, d-l prof. P. Popovici a fost primit într-o lungă audiență de către d-l Ministru Jinga, căruia i-a expus amănunțit situația Coop. „Albina“.

D-l Ministru Jinga a făgăduit tot sprijinul său și în acest scop a avut o lungă discuție cu d-l Petru Ioan, Directorul General al C.A.P.S.-ului.

Rezultatul acestei intervenții va fi comunicat d-lui P. Popovici ulterior, când d-sa va fi chemat din nou la Ministerul Cooperăției.

Pentru Internatul Liceului

Încă din toamna anului 1936 s'au început lucrările pentru construirea unui nou local pentru internatul liceului „Petru Rareș“, internat care să adăpostească elevii poștii dela țară, din județul nostru.

Monumentala construcție, prevăzută cu tot ce este mai modern pentru adăpostirea și bunul traiu al elevilor, s'a ridicat cu mari eforturi și sacrificii, până la acoperiș. Etajul de asemenea este aproape terminat, fiind gata să adăpostească dormitoare pentru aproape 120 elevi.

Dar lucrarea merge încet, din lipsa de fonduri. Comitetul școlar ar dori ca până în toamnă să poată pune în stare de funcționare cel puțin dormitoarele elevilor. Pentru aceasta se simte nevoia de mobilier nou, de oarece cel vechiu nu mai îndeplinește condițiile de sănătate și igienă cerute de noua clădire.

Comitetul școlar apelează și pe această cale la toți acei cu dragoste de copii și de școală, rugându-i a contribui cu obolul lor, cât de mic, pentru adunare de fonduri necesare terminării clădirii, atât de necesară, a acestui internat.

Noi vom publica aici numele binevoitorilor donatori.

Avântul